

λαχ. || Φρ. "Αψιμον τοῦ λύχνου (περὶ λύχνων ἀφάς) Κάρπ.

β) Τὸ ἀναμμα τῆς κανδήλας ἐκκλησίας Μύκ.: Πάω 'ς τ' ἄψιμο. 2) "Εναυσμα, προσάναμμα Κύπρ. Νάξ. (Γαλανᾶδ.): "Εφερεν ἄψιμον ν' ἄψη τὴ φωδκιὰν Κύπρ. || "Ἀσμι.

Σήμερον πάλιν εἶπεν μου πῶς εἶχε νὰ ζυμώσῃ

κ' ἐπῆγα κ' ἔφερα ἄψιμον τὸν φούρνον νὰ πυρώσῃ

αὐτόθ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἄφτρα 1β. 3) Πῦρ, φωτιά

Πόντ. ("Ἀμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. "Οφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.): "Αφτω τ' ἄψιμον ἐνθ' ἄν. || Φρ. "Επῆρεν ἄψιμον (ἐθυμώθη, ἠγανάκτησε) Κερασ. Τραπ. "Ο κόλος ἄτ' ἐπῆρεν ἄψιμον (σπεύδει ἐπειγόμενος νὰ ἐκτελέσῃ τι) Κερασ. Τῆς αἵας Κερεκῆς τ' ἄψιμον (ἐπὶ παιδίου ζωηροῦ ἢ δραστηρίου) Χαλδ. || Παροιμ. "Σ σ' ἄψιμον ἅπᾶν' ἐλάδ' ξύν' (ἐπάνω εἰς τὴν πυρὰν χύνει ἔλαιον, ὑποθάλλει ἔριν) Κοτύωρ. Τ' ἄψιμον ὅθεν καικὰ πᾶν' ἐκαικὰ καίει (ἢ φωτιά ὅπου πιάσῃ ἐκεῖ καίει) Χαλδ. || "Ἀσμι.

Τ' ἄψιμον τρώει τὸ σίδερον καὶ τὸ σκωλέκ' τὸ ξύλον

κ' ἐσὺ ἔφαες τὴ νύτῃ μου ποῦ ἔτον ἄμον μῆλον

Πόντ. 4) "Εξαψις σωματική ἢ ψυχική Πόντ. (Κερασ. κ.ά.): "Αψιμον ἔδει τὸ κορμί μου Κερασ. "Αψιμον ἔδει ἡ καρδιά μου αὐτόθ.

ἀψιμοκόλιν ἐπίθ. οὐδ. Πόντ. (Κερασ.)

"Εκ τῶν οὐσ. ἄψιμον καὶ κόλος.

1) Ταχύ, δραστήριον. 2) Ζωηρόν, ἄτακτον: "Αψιμοκόλιν παιδίν.

ἀψιμοκόλοθο τό, Πόντ. (Κοτύωρ.) ἀψιμοκόλοθον Πόντ. (Σάντ.)

"Εκ τῶν οὐσ. ἄψιμο καὶ κολόθι.

1) "Αρτίσχος ψηνόμενος ἐν τῇ ἐστία Πόντ. (Κοτύωρ.) Πβ. ἀθόπιττα 1, ἀχυλίόπιττα. 2) Μεταφ. παῖς ἀνήσυχος, διαρκῶς κλαυθμυρίζων Πόντ. (Κοτύωρ. Σάντ.): "Ὡσταν ἔσ'νε μωρό, ντ' ἄψιμοκόλοθο ἔσ'νε! (ὅταν ἦσουν μωρό, τί κλαψιάρικο ἦσουν! "Ο ἀρχτικός τόνος διὰ τὸ προηγούμενον ἐρωτηματικὸν ντό;) Κοτύωρ.

ἀψιμόλιθο τό, Πόντ. (Κοτύωρ.)

"Εκ τῶν οὐσ. ἄψιμο καὶ λιθί.

Λίθος ἀντέχων εἰς τὸ πῦρ χρήσιμος πρὸς κατασκευὴν ἐστίας ἢ φούρνου. Πβ. πυρότουβλο.

***ἀψιμόπουλλον** τό, ἀψιμόπον Πόντ. (Σάντ.)

"Υποκορ. τοῦ οὐσ. ἄψιμο διὰ τῆς καταλ. -πουλλον. Μικρόν, ὀλίγον πῦρ.

ἀψινά ἐπίρρ. Χίος.

"Εκ τοῦ ἐπιθ. ἀψινός.

Μεγαλοφώνως. Συνών. ἀψά 6, ἀψάτα.

ἀψινὸς ἐπίθ. Χίος.

"Εκ τοῦ ἐπιθ. ἀψύς καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ινός. Δυνατός, ἰσχυρός.

ἀψίτσικα ἐπίρρ. Καπ. (Σινασσ. Φερτάκ.) ἀψίτδικα Καπ. ("Αραβάν.) ἄψιθ'κα Καπ. ("Αραβάν.)

"Εκ τοῦ ἁμαρτ. ἐπιθ. ἀψίτσικος.

Ταχέως. Συνών. ἀψούτσικα, ἀψουτδικανάς.

ἀψιχάλιστος ἐπίθ. σύνθηθ.

"Εκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἁμαρτ. ἐπιθ. ψιχαλίστος < ψιχαλίζω.

"Εκεῖνος καθ' ὃν δὲν ἐψιχάλισε, δὲν ἔπεσε ψιχάλα, ἀραιὰ βροχή: Μέρα ἀψιχάλιστη.

ἀψίχολος ἐπίθ. Κέρκ. Πόντ. ("Ἀμισ. Κερασ. Οἶν. "Οφ. Τραπ.) ἀψίχολος Ρόδ.

Τὸ μεταγν. ἐπίθ. ἀψίχολος.

Εὐέξαπτος, ὀργίλος ἐνθ' ἄν.: "Αψίχολος ἄνθρωπος Κέρκ.

"Οφ. Τραπ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀψίθυμος 1.

ἄψιχος ἐπίθ. πολλαχ.

"Εκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ οὐσ. ψίχα.

"Ο μὴ ἔχων ψίχα, πυρῆνα, ιδίως ἐπὶ ξηρῶν καρπῶν: "Αψιχα ἀμύγδαλα - καρύδια - φουντούκια κττ.

ἀψοθυμάγρα ἢ, Κάρπ. ἀψοθυμάγρα Μεγίστ.

"Εκ τοῦ ἐπιθ. ἀψόθυμος, δι' ὃ ἰδ. ἀψίθυμος, καὶ τῆς καταλ. -άγρα.

Θυμός, ὀργὴ ἐνθ' ἄν.: "Απὸ τὴν ἀψοθυμάγρα του κοντὰ νὰ σκάσῃ Κάρπ. Συνών. ἀψοθυμάδα, ἀψοθυμιά.

ἀψοθυμάδα ἢ, Μῆλ.

"Εκ τοῦ ἐπιθ. ἀψόθυμος, δι' ὃ ἰδ. ἀψίθυμος, καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άδα (Ι).

"Αψοθυμάγρα, ὃ ἰδ.

ἀψοθυμιά ἢ, Νάξ. ("Απύρανθ.)

"Εκ τοῦ ἐπιθ. ἀψόθυμος, δι' ὃ ἰδ. ἀψίθυμος. Τύπ. ἀψοθυμία παρὰ Σομ.

"Αψοθυμάγρα, ὃ ἰδ.: "Ἀσμι.

Κι ὁ νῆος ἀ τὴν ἀσπούδια δον κι ἀ τὴν ἀψοθυμιά δον τρεῖς σαιθθῆξες ἔτίναξε γ' οἱ τρεῖς φαρμακεμένες.

ἀψόκαρδος ἐπίθ. Κῶς.

"Εκ τοῦ ἐπιθ. ἀψύς καὶ τοῦ οὐσ. καρδιά. Πβ. καὶ μεταγν. ἀψικάρδιος.

"Ολιγόψυχος. Συνών. λιψόψυχος.

ἀψολαλῶ Δαρδαν. ἀψουλαλῶ Θράκ. (Μάδυτ.) ἀψοαῶ Θράκ. (Ταῖφ.)

"Εκ τοῦ ἐπιρρ. ἀψά καὶ τοῦ ρ. λαλῶ.

1) "Ομιλῶ ὑψηλοφώνως ἐνθ' ἄν. Συνών. ἀψομιλῶ. 2) "Ομιλῶ ταχέως Δαρδαν.

ἀψομίλημα τό, Λεξ. Λεγρ. Μπριγκ. Πρω. Δημητρ.

"Εκ τοῦ ρ. ἀψομιλῶ. "Η λ. καὶ παρὰ Σομ.

Τὸ ὁμιλεῖν ὑψηλοφώνως.

ἀψομίλητος ἐπίθ. Λεξ. Πρω.

"Εκ τοῦ ρ. ἀψομιλῶ.

"Ο ὁμιλῶν ὑψηλοφώνως, ὀργίλως.

ἀψομιλῶ Λεξ. Πρω. Δημητρ. "ψομιλῶ Λέσβ.

"Εκ τοῦ ἐπιρρ. ἀψά καὶ τοῦ ρ. μιλῶ. "Η λ. καὶ παρὰ Σομ.

"Αψολαλῶ 1, ὃ ἰδ.

ἄψος ἐπιφών. "Ηπ.

Λέξις πεποιημένη.

Λέγεται εἰρωνικῶς ὡς ἐπιφώνημα πρὸς τοὺς πταρνιζομένους.

ἀψοστρατηλάτης ὁ, Κάρπ.

"Εκ τοῦ ἐπιθ. ἀψύς καὶ τοῦ οὐσ. στρατηλάτης.

Ταχυπόρος.

ἄψότη ἢ, Πελοπ. (Καλάμ.) ἄψότητα Πελοπ. (Καλάμ.)

"Εκ τοῦ ἐπιθ. ἀψύς.

Ταχύτης εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἔργου: "Εχει ὁ δεῖνα ἄψότητα.

ἀψούδα ἢ, Κρήτ. (Βιάνν.)

"Ισως ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀψύς.

"Η λ. ἀγνώστου σημασίας λέγεται ἐν ἐπιδ. : "Επεράσανε μάισσες, τριμάισσες, ἀψούδες, μαλλιαροῦδες.

ἀψούτσικα ἐπίρρ. Κάπ. ("Ανακ. "Αξ. Σιλ. Σινασσ. Φάρας.)

